

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Toma Nadejda,

Judecătorii: Catan Liliana și Guzun Ion,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Severin Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021 și sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 31 decembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Severin Constantin xxxxxx, născut la
xxxxxx, originar și domiciliat în
xxxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.05.2020 – 31.12.2020;

Instanța de apel: 09.02.2021 – 11.05.2021;

Instanța de recurs: 06.09.2021 – 16.02.2022.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 31 decembrie 2020, Severin Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea din contul lui Severin Constantin în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 320 (trei sute douăzeci) lei, suportate pentru efectuarea expertizei judiciare din 23 decembrie 2019.

Prin aceeași sentință, Ceban Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă în privința acestuia hotărârea nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Severin Constantin la 14 octombrie 2019, aproximativ ora 19:00, aflându-se în fața magazinului alimentar situat pe adresa xxxxxx, mun. Chișinău, astfel fiind într-un loc public, acționând cu intenție directă, încălcând grosolan ordinea publică, din intenții huliganice, dându-și seama de acțiunile sale prejudiciabile, cunoscând că în preajma lor erau prezente și alte persoane care formau modul public, manifestând o neglijare premeditată și demonstrativă a conduitei sale în societate, urmărind manifestarea bravurii, demonstrarea atitudinii sale sfidătoare față de cei din jur și conștientizând că acțiunile lor deveneau inevitabil cunoscute persoanelor aflate în apropiere, fără careva motive, acționând cu o obrăznicie deosebită au inițiat un conflict între ei,

soldat cu agresarea reciprocă.

Acțiunile lui Severin Constantin, au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunea intenționată care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de violență, săvârșită de două persoane.*

3. Avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Severin Constantin, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Severin Constantin să fie achitat de sub învinuirea înaintată, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a indicat, că prima instanță la adoptarea soluției nu a ținut cont de prevederile art. 8, 390, 398 Cod de procedură penală, iar declarațiile inculpatului Ceban Alexandru, urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, deoarece acestea sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, și sunt combătute prin declarațiile martorului Tifin Dmitri.

De asemenea, a menționat că prima instanță nu a ținut cont de divergențele dintre declarațiile inculpatului Ceban Alexandru și martorului Sandu Inna, prin urmare, în speță au fost apreciate doar probele indicate în învinuire, astfel că la baza sentinței de condamnare fiind reținute doar probele acuzării.

Partea apărării a indicat că, prima instanță neîntemeiat a conchis că partea acuzării a administrat suficiente probe care demonstrează vinovăția inculpatului Severin Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, or, în speță nu au fost elucidate toate circumstanțele importante.

În acest context, a conchis apărarea că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele componente ale infracțiunii incriminate, întrucât Severin Constantin s-a apărat de atacul săvârșit asupra sa, or, aplicarea loviturilor lui Ceban Alexandru de către inculpat, nu au fost din intenții huliganice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, a fost admis apelul, casată parțial sentința primei instanțe, în partea stabilirii pedepsei, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Severin Constantin, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 800 (opt sute) unități convenționale, echivalentul a 40 000 (patruzeci mii) lei.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Severin Constantin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, circumstanțe care au fost constatate din totalitatea probelor administrate la cauza penală și care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, instanța de apel a menționat că deși inculpatul Severin Constantin nu s-a prezentat în instanța de judecată, totuși prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat asupra vinovăției acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, bazându-se pe următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, și anume: declarațiile inculpatului Ceban Alexandru (f.d.178, vol. I); declarațiile martorului Sandu Inna (f.d.179-180, vol. I); declarațiile martorului Tifin Dmitrii (f.d.181, vol. I); raportul de constatare nr. 201902P3591 din 21 octombrie 2019 în privința lui Ceban Alexandru (f.d.27, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 201902D2754 din 23 decembrie 2019 în privința lui Ceban Alexandru (f.d.37, 38, vol. I); raportul de expertiză judiciară nr. 201902D2765 din 30 decembrie 2019 în privința lui Severin Constantin (f.d.45, 46, vol. I).

Instanța de apel a mai reținut că suplimentar, în ședința instanței de apel, procurorul a invocat verificarea următoarelor probe, și anume: declarațiile inculpatului Ceban Alexandru (f.d.178, vol. I); declarațiile martorului Sandu Inna (f.d.179-181, vol. I); procesul-verbal de confruntare dintre Severin Constantin și Ceban Alexandru (f.d.82, 83, vol.I); procesul-verbal de confruntare dintre Tifin Dmitrii și Ceban Alexandru (f.d.84, 85, vol. I); procesul-verbal de confruntare dintre Sandu Inna și Severin Constantin (f.d.86, 87, vol. I); procesul-verbal de confruntare dintre Sandu Inna și Severin Constantin (f.d.88, 89, vol. I); rapoartele de expertiză (f.d.37-39, 45-47, vol. I); încheierea din 17 octombrie 2020 conform căreia a fost anunțat în căutare (f.d.143, vol. I); informația prezentată de Inspectoratul de Poliție Ciocana cu privire la pornirea dosarului de căutare în privința lui Severin Constantin (f.d.173, vol. I).

Analizând probele cercetate în ședința instanței de apel și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, instanța de apel a constatat că acestea demonstrează cu certitudine vinovăția lui Severin Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza infracțiunii incriminate.

Cu referire la argumentele apărării privind achitarea inculpatului de sub învinuirea înaintată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt și de drept, care ar impune casarea sentinței adoptate în partea stabilirii vinovăției inculpatului, din care motiv a precizat ca fiind neîntemeiate argumentele apărării potrivit cărora acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a indicat că, infracțiunea de huliganism se caracterizează prin intenție directă prin care făptuitorul înțelege că încalcă grosolan ordinea publică aplicând violență asupra persoanelor sau amenință cu aplicarea unei asemenea violențe, și că acțiunile sale, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, și el dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Prin „*acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică*” se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează

În acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății. Subsecvent, în sensul art. 287 Cod penal, prin „*violență*” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

Săvârșirea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane.

Astfel, instanța de apel a stabilit că în speță, caracterul public al acțiunilor inculpatului rezultă atât din locul propriu-zis al desfășurării conflictului „...*aflându-se în fața magazinului alimentar situat pe adresa xxxxxx, mun. Chișinău...*”, precum și în prezența mai multor persoane, acțiunile violente fiind săvârșite într-o ipostază cu implicații publice.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că prin fapta infracțională săvârșită a fost adusă atingere atât relațiilor sociale cu privire la ordinea publică apărute împotriva infracțiunii de huliganism, precum și relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea persoanei, or, anume inculpatul Severin Constantin, aflându-se în fața magazinului alimentar situat pe adresa str. xxxxxx, mun. Chișinău, a inițiat un conflict cu cet. Ceban Alexandru, soldat cu agresarea reciprocă.

Totodată, la aspectul faptei infracționale ce constituie unul din elementele obligatorii ale laturii obiective, instanța de apel a reținut în acțiunile inculpatului încălcarea grosolană a ordinii publice, cu aplicarea violenței asupra persoanei, or, conflictul inițiat între Severin Constantin și inculpatul Ceban Alexandru s-a soldat cu agresare reciprocă.

În acest context, instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului Severin Constantin, întrunesc toate elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, or, potrivit faptei constatate se atestă că inculpatul Severin Constantin fiind în loc public, prin acțiunile sale, fără nici un motiv, din intenții huliganice a încălcat grosolan ordinea publică, acționând cu obrăznicie deosebită manifestată prin acțiunile intenționate ale inculpatului ce atentează în mod cert la regulile sociale și morale de conviețuire.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a menționat că, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, astfel precizând că urmează a fi luat în considerație faptul că Severin Constantin a

săvârșit o infracțiune care conform art. 16 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave, personalitatea inculpatului care la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, este celibatar și are un copil minor la întreținere, anterior nefiind judecat. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, din care motiv instanța de apel a conchis că inculpatul nu prezintă pericol pentru societate și izolarea acestuia de societate nu este necesară și echitabilă în coraport cu personalitatea inculpatului și fapta săvârșită.

Cu privire la sancțiunea art. 287 alin. (2) Cod penal, instanța de apel a reținut că limitele pedepsei acestei infracțiuni stabilește – amendă în mărime de la 750 la 1350 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, și prin urmare a menționat instanța că legiuitorul indică asupra pedepsei pecuniare, iar în cazul imposibilității aplicării acesteia asupra unei pedepse privative, drept urmare nefiind reținute careva circumstanțe care ar agrava răspunderea penală, personalitatea inculpatului, condițiile și premisele individualizării pedepsei penale.

Consideră instanța de apel că este echitabilă aplicarea pedepsei sub formă de amendă inculpatului Severin Constantin, or, faptul neparticipării inculpatului la examinarea cauzei penale, nu constituie motiv de aplicare a pedepsei cu închisoare.

5. Avocatul Pânteia Marin în numele inculpatului Severin Constantin, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Severin Constantin să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului partea apărării menționează că, în speță nu au fost întrunite elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, incriminată inculpatului Severin Constantin.

Prin urmare, susține că instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 8 Cod de procedură penală, potrivit cărora concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, condiții în care instanțele de fond urmau să adopte potrivit art. 390 Cod de procedură penală, o sentință de achitare în privința inculpatului Severin Constantin.

Astfel, menționează partea apărării că, în calitate de probe care demonstrează vinovăția inculpatului, au fost reținute în rechizitoriu, declarațiile inculpatului Ceban Alexandru, declarațiile martorului Sandu Inna, declarațiile martorului Tifin Dmitri, raportul de constatare nr. 201902P3591 din 21 octombrie 2019 în privința lui Ceban Alexandru, raportul de expertiză judiciară nr. 201902D2765 din 23 decembrie 2019 în privința lui Ceban Alexandru și raportul de expertiză judiciară nr. 201902D2765 din 30 decembrie 2019 în privința lui Severin Constantin.

În acest context, precizează că, declarațiile inculpatului Ceban Alexandru urmează a fi apreciate critic, deoarece acestea contravin circumstanțelor de fapt stabilite de către instanța de judecată, și totodată sunt

combătute prin declarațiile martorului Tifin Dmitri.

De asemenea, indică partea apărării că, instanțele de fond nu au ținut cont nici de divergențele dintre declarațiile inculpatului Ceban Alexandru și declarațiile martorului Sandu Inna, fiind apreciate în mod unilateral și prioritar probele din învinuire, însă care nu demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Partea apărării consideră că, instanțele de fond greșit au conchis asupra faptului că partea acuzării a administrat suficiente probe pertinente și concludente, care atestă vinovăția inculpatului Severin Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, or, în cadrul urmăririi penale nu au fost elucidate toate circumstanțele.

Prin urmare, a concluzionat partea apărării că, acțiunile inculpatului greșit au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece acestea nu întrunesc elementele infracțiunii incriminate, or, inculpatul s-a apărat de atacul săvârșit asupra sa în momentul aplicării loviturilor lui Ceban Alexandru, acesta neavând intenții huliganice, dar scop de apărare, invocând totodată prevederile Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19 iunie 2006, cu privire la practica judiciară în cazurile penale despre huliganism.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Severin Constantin, pledând pentru dispunerea inadmisibilității acestuia.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Reieșind din conținutul cererii de recurs declarată, instanța de recurs atestă, că partea apărării indică în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, însă reieșind din esența argumentelor invocate se atestă că titularul cererii de recurs critică decizia instanței de apel din alte considerente, și anume că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele componenței de infracțiune incriminate inculpatului, instanțele de fond au apreciat probele într-un mod unilateral fiind examinate doar probele

învinuirii și acțiunile inculpatului nu au fost încadrate corect, motive care se subscriu temeiurilor de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În raport cu alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs, Colegiul penal constată că instanța de apel a adoptat o decizie legală și întemeiată, care corespunde tuturor exigențelor legislației procesual penale.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit materialelor cauzei, de către prima instanță inculpatul Severin Constantin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunea intenționată care încalcă grosolan ordinea publică, însoțită de violență, săvârșită de două persoane*, soluție care a fost menținută și de către instanța de apel.

La examinarea cauzei, instanța de apel a conchis, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Severin Constantin a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, or, prima instanță a dat o apreciere corectă probatoriului administrat în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității în coroborare cu declarațiile date în ședința de judecată.

Deși se invocă că inculpatul nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că anume inculpatul Severin Constantin, aflându-se în fața magazinului alimentar situat pe adresa xxxxxx, mun. Chișinău, a inițiat un conflict cu cet. Ceban Alexandru, soldat cu agresarea reciprocă.

Așadar, nu pot fi reținute argumentele apărării precum că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii de huliganism, or, din conținutul deciziei atacate rezultă cu claritate că instanța de apel, a apreciat obiectiv cumulul de probe, constatând că argumentele apărării despre nevinovăția inculpatului în săvârșirea faptei incriminate se combat prin totalitatea de probe cercetate în ședința de judecată care demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de huliganism.

Astfel, că afirmațiile respective nu generează achitarea inculpatului Severin Constantin precum s-a solicitat în cererea de apel și de recurs, argumentele aduse fiind identice celor care au format obiect de examinare la etapa judecării cauzei în ordine de apel, iar instanța de apel a motivat detaliat și argumentat soluția adoptată.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate de către recurent, conchide că instanța de apel, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Severin Constantin, astfel corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4. 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kossier v. Franța, nr. 38748/97 din 09 martie 1999*).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că în speță nu a fost constatată existența erorii de drept prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece asemenea eroare în speță nu a fost comisă.

Cu referire la criticile părții apărării privind modalitatea de apreciere de către instanțele de fond a probelor administrate la cauza penală, Colegiul penal precizează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Însă cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile

referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Severin Constantin în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Referitor la eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, invocată de recurent, Colegiul penal constată că aceasta la fel nu poate fi reținută, deoarece apărarea a invocat supra și eroarea de drept prevăzută de pct. 8) al alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în temeiul căreia a invocat că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate inculpatului Severin Constantin și a solicitat achitarea inculpatului, astfel că invocarea erorii de drept prevăzute la pct. 12) este una contradictorie. Mai mult, în acest sens instanțele de fond s-au expus în mod temeinic și deplin, considerând corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la examinarea recursului declarat de către avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Severin Constantin, nu au fost stabilite erori de drept care ar condiționa casarea deciziei contestate, impunându-se soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pântea Marin în numele inculpatului Severin Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2021, în cauza penală în privința lui **Severin Constantin** xxxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 aprilie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Catan Liliana

Guzun Ion